| | |
|---|---|
| Súd: | Okresný súd Bratislava V |
| Spisová značka: | 24C/270/2014 |
| Identifikačné číslo súdneho spisu: | 1514212850 |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 24. 06. 2015 |
| Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: | JUDr. Mária Filová |
| ECLI: | ECLI:SK:OSBA5:2015:1514212850.5 |

# ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V v konaní pred samosudkyňou JUDr. Máriou Filovou v právnej veci navrhovateľa Y.. Y. T. H. T. G. Á. W. H. , nar. X.X.XXXX, bytom B. - S., O. XXX/X, zastúpeného JUDr. Ľudovítom Štanglovičom, advokátom, Jarmočná 2264/3, Šaľa, proti odporcovi SPOLOČNOSŤ 7 PLUS, a.s., so sídlom Panónska cesta 9, Bratislava, IČO: 31 347 291, zastúpenému JUDr. Rudolfom Adamčíkom, advokátom, Liptovská 2/A, Bratislava, o ochranu osobnosti a nemajetkovú ujmu vo výške 160.000,-€, takto

**r o z h o d o l :**

Odporca j e p o v i n n ý upustiť a zdržať sa neoprávnených zásahov spôsobilých porušiť, či ohroziť právo na ochranu osobnosti navrhovateľa, konkrétne sa zdržať tvrdenia o tom, že je navrhovateľ zvučným menom v slovenskom podsvetí a akejkoľvek spojitosti navrhovateľa s podsvetím a je povinný uverejniť ospravedlnenie do ôsmych dní od právoplatnosti tohto rozsudku v rámci témy v „Tieni paragrafov“ týždenníka Plus 7 dní s titulom v bežnej veľkosti názvu článku „Ospravedlnenie JUDr. Y. T.“ a s nasledovným textom v bežnej veľkosti písma článku:

„V čísle 40 týždenníka Plus 7 dní z 3.10.2013 bol uverejnený na strane 84 - 86 článok s názvom „Hádanka“, v ktorom sme napísali „Muži z národnej kriminálnej agentúry lietali ako špinavá bielizeň. Do pozoru ich postavila streľba na korunného svedka JF.. Muža, ktorý sa dlhé roky pohyboval v podsvetí, aby napokon svedčil proti exprokurátorovi Y.i, či Karolovi Mellovi. Zvučným mená v slovenskom podsvetí.“ Z uvedenej informácie vyplynulo spájanie bývalého prokurátora Y. s podsvetím. Za takéto vyjadrenie sa Y.. Y. T. verejne ospravedlňujeme. V žiadnom prípade nemožno spájať JUDr. Y. T. s podsvetím a akékoľvek takéto informácie sú nepravdivé. Zároveň sa ospravedlňujeme, že sme zasiahli aj do profesionálnej cti bývalého krajského prokurátora v Nitre JUDr. Y. T., ktorý celú svoju profesionálnu kariéru vykonával poctivo a riadne a práve on konal v záujme štátu voči osobám podozrivým zo spáchania trestnej činnosti.“ Odporca j e p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi nemajetkovú ujmu vo výške 5.000,- €, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku nároku v časti nemajetkovej ujmy súd návrh z a m i e t a .

Žiadny z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

**o d ô v o d n e n i e :**

Návrhom podaným na súd dňa 15.5.2014 sa navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu domáhal, aby súd uložil odporcovi ako obchodnej spoločnosti, vydavateľovi periodickej tlače týždenníka PLUS 7 DNÍ, denníka PLUS 1 DEŇ a prevádzkovateľa internetového portálu www.pluska.sk <http://www.pluska.sk>, tým, že rozširoval nepravdivé tvrdenia v tlači a na internete a v značnej miere tým porušil právo navrhovateľa na ochranu súkromia, cti, ľudskej dôstojnosti, dobrého mena, povinnosť uverejniť ospravedlnenie v znení uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku, a to do 8 dní od

právoplatnosti rozsudku, v rámci témy v „Tieni paragrafov“ týždenníka Plus 7 dní s titulom v bežnej veľkosti názvu článku a bežnej veľkosti písma článku. Súčasne navrhovateľ požadoval priznanie nemajetkovej ujmy vo výške 160.000,-€ a náhradu vzniknutých trov konania.

Svoj nárok odôvodnil navrhovateľ nasledovne:

Uznesením vyšetrovateľa národnej kriminálnej agentúry Prezídia PZ, národnej protizločineckej skupiny, expozitúra Západ, pod ČVS: PPZ-136/NKA-PZ-ZA-2013 zo dňa 11.2.2013 bolo začaté trestné stíhanie vo veci v bode č.1./ za prečin podplácania podľa §333 ods. 1,ods. 2 písm. b/ Tr. Zákona a v bode č. 2./ za zločin vydierania podľa §189 ods. 1, ods. 2 písm. a Tr. zák. v štádiu prípravy. Dňa 22.3.2013 bolo opätovne uznesením vyšetrovateľa pod ČVS: PPZ-136/NKA-PZ-ZA-2013začaté trestné stíhanie vo veci v bode č. 1/ za zločin prijímania úplatku podľa §329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa §326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a bode č. 2./ za prečin podplácania podľa §333 os. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. Dňa 23.8.2013 uznesením vyšetrovateľa pod ČVS: PPZ-136/NKA-PZ-ZA-2013 bolo vznesené obvinenie proti navrhovateľovi pre zločin prijímania úplatku na skutkovom základe uvedenom v predmetnom uznesení. Dôkazmi svedčiacimi proti navrhovateľovi mala byť výpoveď svedka Y. K. a /údajné/ nahrávky, ktoré tento svedok predložil. V rámci nahrávok sa osoby vedúce dialóg oslovujú ako „pán W., Y., Y.“, „pán doktor, Y., Y., G.“, nikde nefiguruje meno a priezvisko navrhovateľa. Pokiaľ ide o autentickosť nahrávok, tak v predbežnom vyjadrení k skúmaniu v rámci znaleckého posudku č. 2/2013 zo dňa 20.8.2013 je uvedené: „možno skonštatovať, že predložené nahrávky sú s najväčšou pravdepodobnosťou autentické..., v predložených sporných nahrávkach neboli zistené stopy po manipulácii za účelom pozmenenia ich obsahu..., zároveň však nemožno vylúčiť, že nahrávky boli vyhotovené podľa dopredu naplánovaného scenára“. Uznesením Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR sp.zn. VII/2 Gv 25/13-39 zo dňa 28.11.2013, právoplatným dňa 28.11.2013 bolo trestné stíhanie navrhovateľa zastavené z dôvodu podľa §215 ods. 1, písm. a/ Tr. por., teda že je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa viedlo trestné stíhanie. V odôvodnení predmetného uznesenia je uvedené, že vyhodnotením všetkých dôkazov vo vyšetrovacom spise, najmä vychádzajúc z jednoznačných záverov znaleckého posudku č. 2/2013, vypracovaného Ústavom kriminalistiky a kriminológie Bratislava dňa 29.10.2012, ktorý bez pochybností konštatoval, že v predmetných skúmaných nahrávkach hlas muža, oslovovaného ako doktor, nepatrí obv. JUDr. Y. T., možno teda vyvodiť záver, že skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie sa nestal.

Odporca informoval o trestnom konaní vedenom národnou kriminálnou agentúrou pod ČVS: PPZ-136/NKA-PZ-ZA-2013 prostredníctvom periodickej tlače, ktorú vydáva a aj na portáli www.pluska.sk <http://www.pluska.sk>, ktorý prevádzkuje.

Dňa 23.8.2013 odporca zverejnil na portáli www.pluska.sk <http://www.pluska.sk> článok s názvom „Exšéfa nitrianskej prokuratúry pre podplácanie zadržali a následne prepustili“, v ktorom sa nachádza aj tvrdenie „na časti záznamov... osoba vystupujúca ako prokurátor Y. T.“, čo je tvrdením nepravdivým, pretože z prepisu nahrávok vyplýva, že osoba Y. T. na nahrávkach vôbec nefiguruje. Dňa 24.8.2013 odporca zverejnil na rovnakom portáli článok s názvom „Expertíza ukázala zhodu hlasu: Exšéfa nitrianskej prokuratúry obvinili z korupcie“, v ktorom odporca opakovane uviedol, že „obvinený je na základe nahrávok, v ktorých komunikuje osoba s hlasom podobným exprokurátorovi T. a tiež, že expertíza ukázala, že ide o hlasovú zhodu, teraz sa čaká na znalecký posudok... zneužíval moc? Vyšetrovateľ podozrieva Y. T. aj so zneužívania právomoci verejného činiteľa.“ Tvrdenie o hlasovej zhode osoby vystupujúcej na záznamoch ako Y. T. s hlasom exprokurátora je nepravdivé, pretože predbežné vyjadrenie k skúmaniu v rámci posudku č. 2/2013 nepotvrdilo zhodu hlasu osoby vystupujúcej na nahrávkach s hlasom navrhovateľa, ale naopak poukázalo na pretrvávajúce pochybnosti o takejto zhode. Dňa 26.8.2013 odporca zverejnil na portáli www.pluska.sk <http://www.pluska.sk> článok s názvom „W. T.: Exprokurátor zmizol, v kauze sa objavilo meno topoľčianskeho podnikateľa“, v ktorom bolo uvedené „minulý týždeň prenikli na verejnosť nahrávky z rokov 2008-2009, kde má figurovať bývalý šéf nitrianskej prokuratúry Y. T.“, pričom toto tvrdenie je nepravdivé, pretože na nahrávkach vôbec nefiguruje meno a priezvisko navrhovateľa a ani nikdy nebola konštatovaná zhoda hlasu osoby vystupujúcej na nahrávkach ako „pán doktor“ s hlasom navrhovateľa a podozrenia v tomto smere neboli nikdy dôvodné.

V čísle 40 týždenníka Plus 7 dní z 3.10.2013 bol uverejnený na str. 84-86 článok s názvom „Hádanka“ s úvodným popisom „Na auto kľúčového svedka vypovedajúceho proti veľkým menám slovenského

podsvetia niekto strieľal. Bol to pokus o vraždu alebo kamufláž?“. Na str. 85 je predmetného týždenníka je uvedené „Muži z národnej kriminálnej agentúry lietali ako špinavá bielizeň. Do pozoru ich postavila streľba na korunného svedka Y. W.. T., ktorý sa dlhé roky pohyboval v podsvetí, aby napokon svedčil proti exprokurátorovi Y. T., P. T., O. K. či W. T.. Zvučným menám v slovenskom podsvetí.“ Z citovaného vyplýva, že týmto tvrdením odporca spája navrhovateľa so slovenským podsvetím a priznáva mu „zvučné“ meno v tejto sfére, takéto tvrdenie je nepravdivé a v značnej miere zasahuje najmä do profesnej cti navrhovateľa.

Navrhovateľ písomnou výzvou zo dňa 18.12.2012 vyzval odporcu na uverejnenie ospravedlnenia za nepravdivé tvrdenie v čísle 40 týždenníka Plus 7 dní z 3.10.2013 na uverejnenie dodatočného oznámenia v zmysle ust. §9 ods. 4,5 zákona č. 167/2008 Z.z. o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov, odporca neuverejnil v zákonnej lehote dodatočné oznámenie o výsledku trestného stíhania vedeného voči navrhovateľovi, ani ospravedlnenie a ani nijakým spôsobom nereagoval na predmetnú žiadosť, v ktorej bol tiež vyzvaný na možnosť mimosúdneho rokovania.

Navrhovateľ je od uverejnenia článku, kde je napísaná ničím nepodložená nepravda, teda odo dňa 23.8.2013, vystavovaný podozrievaniu zo strany rodinných príslušníkov, známych, bývalých kolegov, susedov, čo viedlo k ochladeniu vzťahov. Situácia sa zhoršila po 3.10.2013, kedy bol odporcom označený za „zvučné meno v slovenskom podsvetí“, spájanie jeho osoby s podsvetím ohrozuje navrhovateľa vo viacerých aspektoch jeho života, tak v súkromí, ako sa dotýka jeho profesnej cti. Navrhovateľ nemá inú možnosť ako očistiť svoje meno, len nápravou uskutočnenou odporcom v podobe verejného ospravedlnenia a odvolania predmetného nepravdivého tvrdenia zo strany odporcu, aby sa tak odstránil neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa. Takého odstránenie neoprávneného zásahu však nie je postačujúce vzhľadom na intenzitu a rozsah zásahu do cti, dobrého mena, profesného života, či rodinného života navrhovateľa, teda do jeho osobnostných práv, a to vo väzbe na fakt, že periodická tlač, v ktorej bola uvedená predmetná nepravda, patrí medzi najčítanejšie denníky a týždenníky na Slovensku, a teda daná informácia v článku sa dostala k veľkému množstvu ľudí. Preto si navrhovateľ uplatňuje aj náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 160.000,-€, keďže samotné zverejnenie ospravedlňujúcich článkov by sa nezdalo ako postačujúce zadosťučinenie.

K výške nemajetkovej ujmy navrhovateľ poukázal na okolností, za ktorých došlo k zásahu do osobnostných práv navrhovateľa, keď odporca zverejnením nepravdivých a skresľujúcich článkov v tlači alebo na internete zasiahol do profesionálnej cti, súkromia a do práva na ochranu mena navrhovateľa. Odporca informoval o trestnom konaní a stíhaní proti navrhovateľovi, ktoré bolo od začiatku vedené nedôvodne, vo verejnosti vytvoril obraz, že navrhovateľovo meno figuruje na nahrávkach, čím naznačoval opodstatnenosť obvinenia navrhovateľa. Ešte vo väčšej miere prejudikoval vinu navrhovateľa, keď napísal, že predbežná expertíza hovorí o zhode hlasu osoby vystupujúcej na záznamoch ako Y. T. s hlasom exprokurátora. Odporca týmto spôsobom ponúkal verejnosti nepravdivé informácie z trestného stíhania navrhovateľa, čím v očiach verejnosti vytvoril obraz, že rozhodujúce dôkazy v trestnom konaní proti navrhovateľovi usvedčujú navrhovateľa a teda zasiahol do prezumpcie neviny navrhovateľa. Treba poukázať na skutočnosť, že išlo o stíhanie bývalého krajského prokurátora v Nitre, ktorý si zodpovedne vykonával svoju prácu, nikdy nebol disciplinárne sankcionovaný, konal v záujem zákona a štátu voči osobám podozrivým zo spáchania trestnej činnosti. Odporca o údajne j kauze navrhovateľa informoval v týždenníku Plus 7 dní č. 35 z 28.8.2013 v článku „Predvolaní advokáti“, v ktorom nedôvodné trestné stíhanie navrhovateľa prezentoval ako kauzu, ktorá sa mala týkať sudcu, prokurátora, policajného orgánu, advokátov, ktoré osoby mali spolupracovať s človekom podozrivým z obzvlášť závažnej trestnej činnosti za úplatky. V celkovom kontexte tak odporca prezentoval vymyslenú kauzu navrhovateľa ako skorumpovaného prokurátora spolupracujúceho s podsvetím. Spájanie navrhovateľa s podsvetím a uverejňovanie nepravdivých informácií o usvedčujúcich dôkazoch, ktoré prejudikujú vinu navrhovateľa a zasahujú do prezumpcie neviny sami osebe predstavujú značnú mieru zníženia vážnosti navrhovateľa v spoločnosti. Odporca neinformoval o poctivej práci navrhovateľa, ale informoval o nepodložených a nedôvodných podozreniach a obvineniach navrhovateľa na sklonku jeho profesionálnej kariéry. V spoločnosti určite silnejšie rezonujú správy o obvinení navrhovateľa, ktoré ťažko zvrátiť a h ospravedlnenie nemožno považovať za primerané zadosťučinenie. K intenzite a rozsahu zásahu do profesnej cti a dobrého mena navrhovateľa je potrebné uviesť, že nepravdivé informácie sa šírili internetom a jedným z najčítanejších týždenníkov a denníkov na slovenskom trhu, zásah mal preto širokú publicitu.

Odporca v písomnom vyjadrení žiadal žalobu v plnom rozsahu zamietnuť, navrhovateľom uplatňované nároky neuznal. Podľa obsahu žaloby, neoprávneným zásahom do osobnostných práv navrhovateľa je nepravdivé tvrdenie v článku I s nadpisom „Exšéfa nitrianskej prokuratúry pre podplácanie zadržali a následne prepustili“, zverejneného dňa 23.8.2013 na www.pluska.sk <http://www.pluska.sk> o tom, že „na časti záznamov ... osoba vystupujúca ako prokurátor Y. T.“. Takéto slovné spojenia však článok neobsahuje, ale v záverečnej časti obsahuje vetu: „Na ďalšej časti záznamov zo začiatku tohto roka osoba vystupujúca ako prokurátor Y. T. chce od svedka kauzy získať nahrávky“, čo je veta plne pravdivá, ako sa neskôr dokazovaním zistilo, skutočne na zvukových záznamoch sa iná osoba, nie navrhovateľ, snažila vystupovať ako navrhovateľ. Za nepravdivé tvrdenie v článku II s nadpisom „Expertíza ukázala zhodu hlasu: Exšéfa nitrianskej prokuratúry obvinili z korupcie“, zverejneného na www.pluska.sk <http://www.pluska.sk> dňa 24.8.2013 žalobca označil tvrdenie, že „Expertíza ukázala, že ide o hlasovú zhodu... vypracovaná predbežná expertíza hovorí o zhode hlasu osoby vystupujúcej na záznamoch ako Y. T. s hlasom exprokurátora“. Navrhovateľ však v žalobe pospájal znenie titulku so slovným spojením z textu článku. Predbežná analýza bola vypracovaná 20.8.2013 a 23.8.2013 bolo vznesené obvinenie proti navrhovateľovi. Z obsahu obvinenia vyplýva, že vyšetrovateľ vychádzal z vyhodnotenia dovtedy vykonaných dôkazov a listinných materiálov a dospel k záveru o zhode hlasov, nemal preukázanú nezhodu hlasov, lebo v takom prípade by nebol bral záznamy z odposluchov ako dôkaz v neprospech obvineného. Podľa obsahu žaloby, neoprávneným zásahom do osobnostných práv navrhovateľa je nepravdivé tvrdenie v článku III s nadpisom
„Kauza T.: Exprokurátor zmizol, v kauze sa objavilo meno topoľčianskeho podnikateľa“, zverejneného dňa 26.8.2013 na www.pluska.sk <http://www.pluska.sk>, že „na nahrávkach z rokov 2008-2009 má figurovať bývalý šéf nitrianskej prokuratúry Y. T.“. Takéto slovné spojenie však článok neobsahuje, je v ňom uvedená veta: „Minulý týždeň prenikli na verejnosť nahrávky z rokov 2008-2009, kde má figurovať bývalý šéf nitrianskej prokuratúry Y. T.“. Je nepochybné, že také nahrávky na verejnosť prenikli a médiá z nich citovali rozličné výroky. V článku IV s nadpisom „Predvolaní advokáti“, uverejnenom v týždenníku Plus 7 dní ź 28.8.2013 nie je uvedené nič o spolupráci takej osoby s navrhovateľom ako obvineným, nie je uvedené nič o spolupráci advokátov s takou osobou, článok len informuje o tom, že polícia predvolala na výsluch advokátov, ktorí zastupovali P. T.. Podľa názoru odporcu je potrebné vnímať kontext článku V s nadpisom „Hádanka“, zverejneného v týždenníku Plus 7 dní 3.10.2013 tak, ako ho vníma bežný čitateľ. Článok obsahuje fotografie P. T., O. K. ako aj W. T., v texte článku potom opisuje tieto osoby a ich postavenie v podsvetí. V súvislosti s osobou navrhovateľa nie je v článku uvedené žiadne jeho postavenie v podsvetí, nejaká jeho pozícia, takže je každému zrejmé, že proti nemu síce svedčí svedok W., ale nie ako proti osobe, ktorá má postavenie v podsvetí, ale ako proti osobe, ktorá pôsobila v minulosti na prokuratúre.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, výsluchom svedkov, oboznámením sa s listinnými dôkazmi - predmetnými článkami, uzneseniami o vznesení obvinenia a zastavení trestného stíhania voči navrhovateľovi, prepisom zvukových záznamov na CD nosiči vydanom 3.4.2013, predbežným vyjadrením k skúmaniu v rámci znaleckého posudku č.p. 2/2013, rešeršom médií z obdobia od 22.8.2013 do 19.12.2013, ďalším spisovým materiálom a zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ vo výpovedi do zápisnice súdu uviedol, že svojich nárokov sa domáha na základe článku publikovaného v týždenníku Plus 7 dní č. 40 z 3.10.2013, kde bol redaktorom p. T. nazvaný šéfom mafie. Toto tvrdenie ho urazilo, 39 rokov a 200 dní pracoval vo funkcii prokurátora a novinár ho dal do súvisu s takými menami ako T., K. a ďalší, čo ho vysoko rozčúlilo. Článok narušil jeho vzťahy na bývalom pracovisku medzi kolegami, v rodine. Po vyjdení článku sa ho snažil redaktor kontaktovať, keď ho nenašiel doma, vybavoval vec so synom. Po publikovaní článku prestal spoločensky žiť, dovtedy navštevoval starostov, chodil na previerky, teraz ho nič nebaví, len deti a vnúčatá, sedí doma a pozerá televíziu, niekedy ide so synom na prechádzku. Utiahol sa do ústrania, zhoršil sa mu zdravotný stav. Bývalí kolegovia pochybovali, že na nahrávkach je jeho hlas, no boli aj takí, ktorým to robilo dobre. Aktívnu prácu prokurátora ukončil v roku 2011, v čase publikovania článku bol na dôchodku. Po vyjdení článku sa hanbil vyjsť na ulicu, ľudia sa mu otáčali chrbtom, vyhýbali sa mu. Skoro 40 rokov pôsobil ako prokurátor, a to vo funkcii radového prokurátora, potom námestníka krajského prokurátora v X., v B. bol po revolúcii okresným prokurátorom a od roku 1997 do roku 2011 bol krajským prokurátorom v Nitre. Štyri dni pred skončením funkčného obdobia ho odvolal vtedajší generálny prokurátor p. O., a to bez súhlasu prokurátorskej rady, po odvolaní skončil s prácou na prokuratúre, išiel do dôchodku, čo bolo v marci 2011. Potom po rokoch spustili túto akciu proti nemu, nahrávky boli z roku 2006, vytiahnuté po siedmych rokoch a vznesené obvinenie voči jeho osobe v roku 2013. Pred vznesením obvinenia bol

v nemocnici v ťažkom zdravotnom stave, nemohol chodiť, prišli urobiť domovú prehliadku. Obvinenie mu bolo doručené takým spôsobom, že bol zadržaný na polícii na 24 hodín, vtedy vyšli články v Novom Čase, v Sme, v Pravde, vyjadrovali sa odborníci ako P.or, že ako prokurátori zlyhali.

Svedok N. T., autor článkov „Hádanka" a „Predvolaní advokáti", vypovedal, že niekoľkokrát telefonoval s právnym zástupcom navrhovateľa, kontaktoval ho aj pred uverejnením oboch článkov. Poznal W., robil s ním rozhovor v januári 2013, vedel, že ide o osobu, ktorá nemá problém klamať. Článok vyrábal s tým, že je predpoklad, že W. robí ďalšiu divadelnú scénu. O nahrávke sa dozvedel z portálu čas.sk, odznela tam celá nahrávka, bola zverejnená a dostupná všetkým, boli tam zverejnené aj fotografie zo zatýkania navrhovateľa. Celý článok písal tak, že ide o hlas, ktorý pripomína hlas navrhovateľa, všetci boli popísaní ako fiktívni, upozornil v článku, že to nemusí byť tak, ako vyzerá. Mal v čase písania článkov informácie z polície, že sa robí expertíza nahrávky a nahrávka nemusí byť pravá. V článkoch uviedol celé meno navrhovateľa preto, lebo bol verejne činnou osobou, robí sa to štandardne keď je vznesené obvinenie, informácie o osobe navrhovateľa boli medializované. Článok, v ktorom by informovali o zastavení trestného stíhania voči navrhovateľovi nezverejnili, lebo prišlo oznámenie, že ich chce právny zástupca navrhovateľa žalovať. Veta, že meno navrhovateľa sa spája s menami ľudí v podsvetí v článku „V." je vytrhnutá z kontextu, článok je písaný tak, že navrhovateľa vykresľuje ako prokurátora, ktorý nemá nič spoločné s podsvetím. Označenie „zvučné mená v podsvetí" neznamená, že by sa navrhovateľ mal pohybovať v podsvetí z hľadiska činnosti pre podsvetie, tým, že bol krajský prokurátor, jeho meno bolo zvučné všade v trestnom konaní, teda aj v podsvetí. S právnym zástupcom navrhovateľa telefonoval asi 15x pred obidvoma článkami, predtým ako vyšli aj potom. Chcel očistiť meno navrhovateľa a potom prišla požiadavka o mimosúdne vyrovnanie, v redakcii zostali šokovaní. Stretol sa so synom navrhovateľa, ktorému vysvetlil situáciu a uviedol, že chce urobiť vlastné vyšetrovanie po stopách nahrávky, tento uviedol, že sa s otcom porozpráva a uvidí, ako to otec zoberie, potom povedal, že otec rozhovor neposkytne. Informáciu o tom, že navrhovateľ bol obvinený zo spáchania trestného činu vyšla z polície prostredníctvom tlačovej správy aj prostredníctvom mediálnych tokov.

Svedok JUDr. T. J., bývalý kolega navrhovateľa, uviedol, že články publikované v denníku Plus 1 deň v auguste 2013 a týždenníku Plus 7 dní v auguste a októbri 2013 čítal, pobúrilo ho, že navrhovateľ bol spájaný s mafiou, že ho dávali do súvisu s takými menami ako T. a T.. Ľudia na prokuratúre reagovali rôzne, ktorí poznali navrhovateľa menej, boli presvedčení, že k niečomu došlo, ktorí ho poznali viac, reagovali iným spôsobom. Osobne sa stretol na súde s otázkou: „Akého si to mal šéfa?" Osobne sa o zadržaní navrhovateľa dozvedel z tlače a televíznych novín. Na otázky kolegov, sudcov neodpovedal, padalo to aj na neho, bol pravou rukou navrhovateľa, 17 rokov mu robil námestníka, boli takí, čo dali najavo, že mohol byť tiež do veci zapletený. X. na navrhovateľovi ťažko zmazať, ľudia uverili napísanému, všetci sme zraniteľní, stačí jeden komplot a človek sa dostane do takej pozície. S navrhovateľom udržiavali pred vyjdením článkov osobný aj telefonický kontakt, mali viac ako priateľský vzťah, takmer rodinný, vzájomne sa navštevovali. Teraz je vzťah narušený, navrhovateľ zostal zatrpknutý, stretávajú sa len sporadicky. Pokiaľ navrhovateľ pracoval ako prokurátor, vážil si ho ak poctivého, nezištného a neskorumpovateľného, je to tak aj teraz.

Svedok JUDr. Y. T., prokurátor KP v Nitre, vypovedal, že navrhovateľ bol jeho prvým nadriadeným, celú jeho profesnú kariéru boli v kontakte, denne prichádzali do styku, stretávali sa nielen v práci, majú veľmi dobrý vzťah. Vedel, že navrhovateľ pred zadržaním bol hospitalizovaný na JIS-ke, telefonovali spolu, jeho zdravotný stav bol vážny, trpí dnou a ťažkou cukrovkou, keď ho zdržala polícia, bol v domácom liečení. Čítal články vyjdené v Plus 7 dní, denník nekupuje, možno články čítal v rámci monitoringu, ktorý majú k dispozícii denne v práci. V článkoch neskutočne navrhovateľa pošpinili, nikdy nebol korupčný, osobne nikdy nemal pocit, že by navrhovateľ mohol zobrať úplatok a byť ovplyvniteľný. Nepochyboval, že ide o lož, je hanba, o čo sa novinári snažili. Po vyjdení článkov sa ho všetci na vec vypytovali, novinári, s ktorými predtým spolupracoval, darmo ich presviedčal, že to nemôže byť pravda, všetci boli ovplyvnení vzniknutou atmosférou. S navrhovateľom po vyjdení článkov telefonoval, bol nespokojný, nepáčilo sa mu, čo sa stalo. Keď ho bol pozrieť osobne, videl, že navrhovateľa to poznačilo aj fyzicky, ledva prešiel z kresla po dvere, keď mu podal ruku, bolo to bez sily. Po zadržaní a vyjdení článkov stratil radosť zo života a dôveru k ľuďom, zostalo pri ňom len málo ľudí, ktorí mu verili. O navrhovateľovi písali Nový Čas, Sme, Plus 7 dní, JOJ, Nitrianske noviny, vnímal aj tlačové správy TASR a SITA v rámci monitoringu. Celý život navrhovateľ pracoval ako prokurátor, písalo sa o ňom, že je korupčný, že to preukazujú nahrávky a majú svedka, ktorý to dosvedčí. Všetko bola lož, napísali, že berie úplatky, aby ovplyvnil konanie, pošpinili aj prokurátorov, ktorým bol navrhovateľ šéfom.

Svedok JUDr. P. Q., krajský prokurátor v Nitre, vo svojej výpovedi uviedol, že všetky články zverejnené v Plus 1 deň aj Plus 7 dní čítal. V rezorte pracuje 37 rokov, navrhovateľa pozná 20 rokov, striedal ho vo funkcii krajského prokurátora. Vždy mali slušný a korektný vzťah, po navrhovateľovom odchode do dôchodku neboli v telefonickom ani osobnom kontakte. Články vnímal negatívne, poznal navrhovateľa dôverne, od prvej chvíle bol presvedčený, že to nemôže byť pravda, článkom nikdy neveril. Reakcie na KP a OP v Nitre boli negatívne, všetci, čo poznali navrhovateľa vedeli, že to neurobil, nikto o tom nepochyboval.

Svedok Mgr. T. U., prokurátor KP v Nitre, uviedol, že v roku 1999 nastúpil na Okresnú prokuratúru v Nitre, v tom čase bol navrhovateľ krajským prokurátorom, od roku 2007 do roku 2011, kedy odišiel navrhovateľ do dôchodku, bol jeho bezprostredným nadriadeným. Prvotnú správu obdržal od kolegov, v čase vyjdenia článku v denníku bol na dovolenke v Tatrách, po návrate si prečítal aj týždenník Plus 7 dní, sledoval aj internetovú diskusiu. Má na mysli článok v týždenníku Plus 7 dní, v ktorom sa spomínali osoby z podsvetia a necitlivo tam bolo uvedené aj meno navrhovateľa. Zarazilo ho, že navrhovateľ bol v článku označený plným menom a jeho meno bolo spomínané spolu s menami osôb spojených s mafiou. Po prečítaní článku bol bezmocný, najprv zostal na pochybách, ale potom si vypočul predmetnú nahrávku z internetu a pochopil, že to nie je hlas navrhovateľa, nemal žiadnu pochybnosť. K osobe navrhovateľa chce uviesť, že ide o spravodlivého, korektného a čestného človeka, nemal obavy ísť do káuz, ktoré mohli vzbudiť verejný ohlas, korupciu v jeho prípade absolútne vylučuje. Po publikovaní článku nevedel, ako sa má k navrhovateľovi správať, v tom čase bol na dôchodku a v osobnom kontakte neboli, od navrhovateľovho syna mal vedomosť, že bol dosť deprimovaný. V osobnom kontakte s navrhovateľom boli v roku 2014 na vzájomných oslavách, navrhovateľ sa stále vracia k tým udalostiam, je tým poznačený, stačí, aby v priebehu rozhovoru padlo slovo polícia a už sa k celej udalosti vráti. Celá kauza poznačila aj ich prokurátorov, konkrétne aj svedka sa susedia v dome pýtali, čo to tam majú a pod.. Po odchode navrhovateľa do dôchodku mali intenzívny kontakt, stretávali sa pri rôznych jubileách, a to pravidelnejšie ako po daných udalostiach, teda po zadržaní a následnej medializácii prípadu, navrhovateľ sa uzavrel do seba, zhoršila sa mu cukrovka.

Svedok JUDr. Y. I., prokurátor KP v Nitre, vo svojej výpovedi uviedol, že s navrhovateľom sa zoznámil v roku 1999 ako vtedajším krajským prokurátorom, mali spolu kolegiálny vzťah, ktorý sa zmenil na priateľský. V roku 2006 nastúpil na KP, s navrhovateľom boli v dennodennom kontakte. Navrhovateľa si vážil a rešpektoval pre jeho osobnosť, bol človekom prísnym vo vzťahu k podriadeným, ale na druhej strane bol zárukou, vedel sa postaviť za zamestnancov pri pracovných aj osobných problémoch. V auguste 2013 sa dozvedel o zadržaní navrhovateľa, a to v deň zaisťovacieho úkonu, zadržanie v ňom vzbudilo veľký zmätok a šok, nemal pochybnosti o morálnom kredite navrhovateľa, rešpektu k zákonom a kolegom, nikdy nemal snahy ovplyvňovať a zasahovať do výkonu podriadených prokurátorov, všeobecne mal dobrú povesť v justičnom prostredí v Nitre. Neveril, že by navrhovateľ mohol toto spáchať, odzneli však informácie, že existuje zvukový aj obrazový záznam ,ktoré ho zneistili, neveril a povedal si, že keby to navrhovateľ spáchal, bolo by to jedno z najväčších sklamaní v živote, lebo k navrhovateľovi prechovával úctu. Našiel nahrávku na internete a zistil, že to nie je hlas navrhovateľa ani prejav nezodpovedal spôsobu komunikácie navrhovateľa, celé to bolo ako ochotnícke divadlo. Objavili sa články na internete aj v novinách, Plus 7 dní kupuje kolegyňa, názov článku si nepamätá, ale JUDr. T. sa spájal s osobami ako T., T., svedok W. a mal prijať úplatok a vykonštruovať trestné stíhanie viacerých osôb. Na článku ho mrzelo, že navrhovateľ bol jednoznačne identifikovaný, menom aj funkciou, v Nitre je navrhovateľ známy nielen odbornej, ale aj širšej verejnosti. Osobne bol s novinármi v kontakte, pracoval štyri roky ako hovorca KP Nitra aj v danom čase, v súvislosti s navrhovateľom informácie neposkytovali, navrhovateľ už nevykonával funkciu krajského prokurátora. Vo všeobecnosti sa snažil zvažovať aké informácie novinárom poskytnú, aby nedošlo k zásahu do života podozrivých osôb alebo poškodených. Pokiaľ vec nie je právoplatne skončená, môže byť osoba zbavená trestného stíhania, ťažko sa potom napráva, čo sa na povesti osoby spôsobilo. Ľudia majú tendenciu v prípade oslobodzujúcich rozsudkov alebo zastavenia trestného stíhania nedôverovať takýmto rozhodnutiam, myslia, že sú vybavené. Články vyvolali reakciu, aj svedka sa pýtali rodina, známi, čo sa to na prokuratúre deje, v akom úrade pôsobia, keď toto spáchal jeho predstaviteľ. Udalosti mali negatívne dôsledky na rodinu navrhovateľa, od syna navrhovateľa vie, že otca kauza pohltila, je v napätí, izoloval sa od ľudí, nechcel sa stretávať. Osobne sa s navrhovateľom stretli v marci 2014, rozprávali o kauze, mal pocit krivdy aj zo strany bývalých kolegov, že sa dopustili takého vyšetrovania a zadržania.

Svedok X. X., U. C. T., vo svojej výpovedi uviedol, že články publikované v periodiku odporcu nečítal, o skutočnosti, že navrhovateľ bol vzatý do väzby sa dozvedel z večerných správ televízie TA3, k ujme spôsobenej navrhovateľovi uverejnením článkov nemá čo dodať, nepočul o žiadnych reakciách na články. S navrhovateľom sa stretával osobne, išlo o priateľské návštevy, pozná ho od roku 1991 ako čestného a svedomitého človeka. V dnešnej dobe udržiavajú kontakt, prípade jeho cesty do Nitry osobne stretnú, kontakt je menej intenzívny ako v minulosti, navrhovateľ zostal uzavretý, mimo jeho bytu sa nestretávajú.

Svedok N.. T. W., X. navrhovateľa, vypovedal, že čítal všetky články, zaskočilo to celú rodinu. Jeho mama, ktorá má viac ako 80 rokov správy o navrhovateľovi brala zle, kontaktovali ho aj mamine sesternice z Banskej Štiavnice, čo sa to robí. Celá vec sa dotkla rodiny, navrhovateľa pokladajú za čestného a poctivého človeka, nikdy nemal nijakú aféru a keď odišiel do dôchodku, tak ho spojili so skupinou nitrianskych mafiánov, v rodine to brali za veľkú urážku, rovnako tiež informáciu, že bral úplatky. Osobne vec od začiatku považoval za nezmysel, pustil si nahrávku na internete, nebol na nej hlas navrhovateľa, vedel, že s takými ľuďmi by sa nikdy nestretol. Navrhovateľ znášal články ťažko, zanechali stopy aj na jeho zdravotnom stave. Rodina článkom neverila, všetci navrhovateľa podporovali.

Svedkyňa Mgr. J. T., J. navrhovateľa, uviedla, že čítala články publikované v týždenníku Plus 7 dní. Bola rozhorčená, brali to ako očiernenie celej rodiny, články boli na to zamerané, sú právnická rodina, brat je exekútor, mama bola advokátka, sama je sudkyňa. Keď otca zatkli, článkov vyšlo neúrekom, všetko vnímala veľmi emotívne a urážlivo. Celý život si otec dával pozor, s kým sa stretáva, nebol neznáma osoba, aj susedia vedeli, že je prokurátor. Otca v článkoch spájali s K., čo bolo meno spojené s podsvetím, v jednej vete boli spomenuté mená a v druhej, že ide o zvučné mená slovenského podsvetia. Keď sa otca opýtala, či prišiel s týmito ľuďmi do kontaktu, povedal, že nie, K. ani v živote nestretol. Bolo to nepríjemné pre celú rodinu, mama hovorila, že jej telefonovala sesternica, otec uviedol, že volali príbuzní zo Svitu a Popradu. Keď otca zatkli, bola práve vo Švédsku, kamarátky je písali SMS, či vie čo sa stalo. Všetky články mali odozvu aj v jej práci, kolegovia sa pýtali, niektorí mali pochybnosti, otca obvinili aj za vydieranie, čo je známa praktika podsvetia. Dopad publikovania článkov na otca bol taký, že sa mu všetko zrútilo, nepredstavoval si, že na dôchodku bude čeliť vykonštruovaným obvineniam. Je zlomeným človekom, začal sa opúšťať. Keď išiel do dôchodku, žil spoločenským životom, venoval sa vnučke, jeho kolegovia ho volali na akcie, udržiavali intenzívny kontakt. Po publikovaní článkov sa to zmenilo, oslavám sa otec vyhýbal, kontakt sa výrazne obmedzil, stretáva sa len s najbližšou rodinou, jeho zdravotný stav išiel rapídne dolu, psychická záťaž nie je dobrá pre diabetika. Po psychickej stránke je ťažšie komunikatívny, nemôže sa baviť o práci, je alergický na všetko, čo s prácou súvisí. Osobne vníma otca ako iného človeka, sám hovorí, že toto už nie je ani život. Keď vyjde takýto článok, máte pocit, že všetci ho čítali a vedia o ňom, pocitu sa nedá vyhnúť, pohľady ľudí sú iné. Otec si 39 rokov budoval renomé, zakladal na tom, že je prokurátor. Zastavenie trestného stíhania vnímali ako rodina pozitívne, tešili sa z toho, že sa preukázalo, že od začiatku to bol blud. Médiá o zastavení trestného stíhania písali výrazne menej ako o otcovom obvinení.

Svedok Mgr. O. T., U. navrhovateľa, vo svojej výpovedi uviedol, že celú kauzu vnímal veľmi negatívne, žije v bytovom dome kde aj otec. Bol svedkom otcových reakcií, čítal články v Plus 7 dní, bol prítomný pri otcovom zadržaní, bolo to najhoršie, čo sa synovi bezúhonného človeka mohlo stať, keď na jeho dôchodku prišla kauza vykonštruovaných nahrávok a pri jeho zatýkaní sa objavili médiá. Keď sa otec dozvedel, že jeho meno je spájané s mafiou, zlomeným hlasom mu povedal, že najhoršie, čo sa mu mohlo stať je, že je na jednej lodi s ľuďmi ako T., K. alebo T.. Pred zadržaním bol otec hospitalizovaný, po prepustení z nemocnice mal stabilizovaný stav, keď ho zadržali, otcovi sa zvýšil cukor, začal mať väčšie problémy so zrakom, očná lekárka konštatovala súvis so zadržaním. Otec je teraz zlomený, nechce s nikým rozprávať, jedinú radosť mu robí vnučka. Sám pracuje ako exekútor a zažíva svoje spájanie s korupciou, podľa jedného účastníka exekučného konania tento je prekvapený, že niekto s tak korupčným priezviskom vykonáva exekútora. Pred publikovaním článkov žil otec spoločenským životom, udržiaval kontakty s bývalými kolegami, po vypuknutí kauzy sa bývalí kolegovia odstrihli, nikto otcovi nevolal, jeho spoločenský život de facto skončil. Začiatkom tohto roku sa dožadoval stretnutia s otcom človek, ktorý sa prestavil ako autor článku Mego, ktorému povedal, že otec stretnutie kategoricky odmieta. Sám sa s autorom článku stretol, pýtal sa ho, či si uvedomuje, že otec má právo na súkromie, tiež mu uviedol, že stačí sa ospravedlniť jednou vetou a nemusia vec riešiť súdnou cestou, mal na mysli verejné ospravedlnenie v týždenníku. Autor článku povedal, že sa nemá za čo ospravedlňovať, že to bolo vytrhnuté z kontextu, nebol ochotný pristúpiť na ospravedlnenie verejnou cestou.

Návrhom datovaným 7.5.2014, adresovaným Okresnému súdu Bratislava II, sa navrhovateľ domáhal ochrany osobnosti proti odporcovi: G. H. U. U., a.s. so sídlom L. XX, X., IČO: 00 678 155, vydavateľovi periodickej tlače Nový čas, ktorý aj uverejňuje články cez internetový portál www.cas.sk <http:// www.cas.sk>. Žalobou sa navrhovateľ domáhal uloženia povinnosti odporcovi uverejniť ospravedlnenie v denníku Nový čas a zaplatiť navrhovateľovi nemajetkovú ujmu vo výške 160.000,-€ a náhradu trov konania.

Návrhom datovaným 30.9.2014, adresovaným Okresnému súdu Nitra, sa navrhovateľ domáhal priznania nemajetkovej ujmy voči odporcovi Slovenskej republike v zast. Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, a to vo výške 2.000.000,-€, dôvodiac, že odporca je zodpovedný za nemajetkovú ujmu, ktorú navrhovateľ utrpel nezákonným rozhodnutím, zadržaním a trestným stíhaním, vzhľadom na zásah do osobnostných práv navrhovateľa v podobe práva na ochranu súkromia, občianskej i profesnej cti, ľudskej dôstojnosti, ochrany zdrvia, dobrého mena a pod..

Navrhovateľ písomným podaním zo dňa 23.1.2015 doplnil rozsah zásahov odporcu do práv ochrany osobnosti navrhovateľa v denníkoch Plus 1 deň zo dňa 24.8.2013 a 26.8.2013. Za neoprávnené zásahy do osobnostných práv navrhovateľa považoval informácie o jeho mene, priezvisku a bývalej pracovnej pozícii uvedené v denníku Plus 1 deň zo dňa 24.8.2013 na strane 6-7 v článku s názvom „Bral peniaze od T.?“, konkrétne výroky „Bývalý šéf prokuratúry v Nitre JC. má odvčera na krku obvinenie z prijímania úplatku. V čase keď bol ešte vo funkcii mal totiž zobrať úplatok 40-tisíc eur. A nie od hocikoho! Podľa polície mu ich cez sprostredkovateľa posielal P. T., muž figurujúci v niekoľkých kauzách. Ich kontakty majú dosvedčovať tajné nahrávky“. V článku sú uvedené identifikačné údaje navrhovateľa a zároveň je v ňom uvedené „kým v prípadoch proti T. stojí väčšina dôkazov na jeho výpovediach, pri T.i ho podporujú aj nahrávky, ktoré podľa všetkého svedok sám vyhotovil“ a taktiež „hlasy sú podobné svedkovi Y. K. a vtedajšiemu prokurátorovi Y. T.“, v dôsledku ktorých výrokov bol navrhovateľ nedôvodne spájaný s odcudzovanou činnosťou a verejnosť ho mohla považovať za osobu, voči ktorej je dôvodne vedené trestné stíhanie, že na rozhodujúcom dôkaze proti nemu bol zachytený hlas podobný navrhovateľovi a že dôkazy poukazujú na účasť navrhovateľa na skutkoch, kladených mu za vinu a objektívne mohlo byť poškodené dobré meno navrhovateľa, jeho profesionálna česť a bezúhonnosť. V článku s názvom „Kto ešte lieta v nahrávkach“ , s podtitulom „Exprokurátor T. zmizol, v kauze sa objavilo meno topoľčianskeho podnikateľa“ zo dňa 26.8.2013v denníku Plus 1 deň na str. 10 bolo uvedené „minulý týždeň prenikli na verejnosť nahrávky z rokov 2008-2009, kde má figurovať bývalý šéf nitrianskej prokuratúry Y. T.“. Toto tvrdenie je nepravdivé a nedôvodné, pretože na daných nahrávkach vôbec nefiguruje meno a priezvisko navrhovateľa a ani nikdy nebola konštatovaná zhoda hlasu osoby vystupujúcej na nahrávkach ako „pán doktor“ s hlasom navrhovateľa.

Svedkyňa T.. J. U., autorka vyššie uvedených článkov zverejnených v denníkoch Plus 1 deň dňa 24.8.2013 a 26.8.2013, uviedla, že daná téma sa objavila v médiách, nadriadení ju požiadali o spracovanie. Základom pre napísanie článkov bola nahrávka zverejnená na internete a policajné informácie. Viackrát sa pokúšala o osobný kontakt s navrhovateľom, hľadala ho v mieste bydliska, nebol doma, jeho stanovisko nezískala. Vyhľadala ďalších zainteresovaných ľudí z nahrávky, osobne rozprávala s policajtom. Keď sa ukázalo, že nahrávka bola falošná, téma sa znovu otvorila, myslí, že písali aj o tom, že nahrávka bola falošná aj o tom, že hlas na nahrávke nepatrí navrhovateľovi. Nahrávka bola na internete, vypočula si ju, myslí, že tam bolo spomenuté meno aj priezvisko navrhovateľa.

Podľa prepisu zvukových záznamov, nachádzajúcich sa na CD nosiči, vydanom dňa 3.4.2013, v prepisoch sú zachytené nahrávky zo stretnutí v decembri 2008, začiatkom roka 2008, v auguste 2009, októbri 2009, januári, februári a marci 2013, v ktorých vystupujú dve osoby, označené v jednotlivých replikách ako Dr. a JK. V samotných dialógoch sa osoby oslovujú ako „doktor, pán doktor, JC., Y.“ na jednej strane a „pán W., Y., Y.“ na strane druhej.

Podľa predbežného vyjadrenia k skúmaniu v rámci znaleckého posudku č.p. 2/2013 vo veci vykonania individuálnej identifikácie hovoriacich, zistenia autentickosti nahrávok, vypracovaného Ústavom kriminalistiky a kriminológie, s.r.o., P. hrdlo XX, X., znaleckou organizáciou, možno konštatovať, že vykonané skúmanie pozitívne identifikovalo Y. W. ako osobu označenú v sporných nahrávkach. V prípade porovnávania osoby oslovovanej „pán doktor“ je veľmi problematické vykonané skúmanie z dôvodu odlišností rečových atribútov. Pravdepodobnou príčinou odlišnosti môže byť odlišná

komunikačná situácia, kde v sporných nahrávkach ide o veľmi chladný - konzervatívny prejav, pričom v prípade porovnávacích nahrávok ide o priateľský prejav, znalec zatiaľ nevie vylúčiť, či rozdielne hodnoty rečových atribútov sú z uvedeného dôvodu. V predložených sporných nahrávkach neboli zistené stopy po manipulácii nahrávok za účelom pozmenenia ich obsahu. Zároveň však nemožno vylúčiť, že nahrávky boli vyhotovené podľa dopredu naplánovaného scenára s iným hovoriacim, ako je deklarované.

Podľa §11 Občianskeho zákonníka /OZ/ fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa §13 ods. 1 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Právo na ochranu osobnosti prináleží každej fyzickej osobe, z hľadiska poskytnutia ochrany nie je významné, či neoprávnený zásah bol spôsobený zavinene alebo nezavinene, vedome alebo nevedome. Nevyžaduje sa ani vyvolanie následkov, stačí, že neoprávnený zásah bo spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie chránených osobnostných práv fyzickej osoby. V rámci všeobecného osobnostného práva zákon poskytuje občianskoprávnu ochranu proti konaniam, spôsobilým objektívne privodiť ujmu na osobnostných právach dotknutého subjektu tým, že znižujú jeho česť u iných ľudí a tým ohrozujú vážnosť jeho postavenia a uplatnenia v spoločnosti. Predmetom práva na česť nie je česť abstraktná, ale výlučne vážnosť, ktorú subjekt práva požíva v očiach členov spoločnosti, toto právo sa mení v priebehu aktívneho života každého jedinca, najmä v rámci jeho uplatňovania v spoločenskom živote, spravidla je spojené s výkonom určitého povolania. Právom brániť sa proti neoprávneným zásahom disponuje výlučne subjekt práva.

Právnu úpravu práva na informácie zakotvuje Ústava SR, ktorá v čl. 26 ods. 1 uvádza, že sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené, v ods. 2 uvádza, že každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu, v ods. 4 uvádza, že slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti. Listina základných práv a slobôd v druhej hlave, čl. 17 upravuje právo na slobodu prejavu a právo na informácie. V článku 17 ods. 2 Listiny je zabezpečené právo na vyjadrenie svojho názoru obdobne ako v Dohovore o ochrane ľudských práv a slobôd, podľa ods. 4 je možné obmedziť slobodu prejavu a právo na informácie zákonom vtedy, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné aj pre ochranu práv a slobôd druhých. Podmienky, za ktorých možno obmedziť právo slobody prejavu formuluje čl. 10 ods. 2 Dohovoru, kde sa, okrem iného uvádza, že výkon slobôd môže podliehať obmedzeniam alebo sankciám, stanovených zákonom, nevyhnutných v demokratickej spoločnosti v záujme ochrany povesti alebo práv iných, zachovaniu autority a nestrannosti súdnej moci. Ochrana osobnosti v našom právnom poriadku vychádza z Ústavy, čl. 19, v ktorom sa v ods. 1 uvádza, že každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

Základnou právnou situáciou, z ktorej treba vychádzať pri riešení konkurencie práva na informácie na strane jednej a práva na ochranu osobnosti na strane druhej je fakt, že v oboch prípadoch ide o základné ústavné práva. Pri súbežnej realizácii oboch týchto ústavných práv musí dôjsť k obmedzeniu práva jedného v prospech zachovania práva druhého. Rozpor medzi právom na informácie a právom na ochranu osobnosti nie je neprekonateľný, treba hľadať možnosť súladu zachovania práva na ochranu osobnosti bez nadmerného obmedzenia práva na informácie a s ním súvisiacu slobodu prejavu. Súčasť prijímania informácií predstavuje právo na kritiku štátnych orgánov politickej moci a jej reprezentantov, Európsky súd pre ľudské práva podstatne rozšíril hranice prípustnej kritiky reprezentanta štátnej moci v porovnaní s kritikou súkromnej osoby, človek vstupujúci do verejného života si musí uvedomiť, že súčasťou vstupu sú určité obmedzenia jeho práva na súkromný život a môže byť predmetom kritiky. V európskom právnom prostredí je právo na ochranu osobnosti považované za jedno z najsilnejších, právo na informácie musí ustúpiť, aj v prípade neistej situácie a neistého právneho stavu, treba uprednostniť ochranu osobnosti. Verejne činní ľudia bývajú pod drobnohľadom médií, ochrana ich súkromia je menej intenzívna, to však neznamená, že neexistujú hranice, porušením ktorých by nemohlo aj u verejného činiteľa dôjsť k zásahom do práv chránených v rámci ochrany osobnosti.

Občiansky zákonník poskytuje osobnostnoprávnu ochranu proti takému zásahu do cti, ktorý je neoprávnený, dôvody vylučujúce neoprávnenosť zásahu môžu spočívať buď v pravdivosti difamujúcich skutkových tvrdení alebo v skutočnosti, že k zásahu do cti došlo v rámci výkonu iného zákonom stanoveného práva, v danom prípade práva na informácie, resp. slobodu prejavu. V prípade skutkových tvrdení dôkazná ťarcha spočíva na žalovanom subjekte, ktorý musí v konaní preukázať, že difamujúce tvrdenia, ktoré podľa názoru žalujúcej strany zasiahli do jej osobnostných práv, sú pravdivé. Pravdivosť publikovaných informácií musí preukázať ten, kto do cti iného zasiahol, neprináleží teda navrhovateľovi preukazovať, že napadnuté tvrdenia sú nepravdivé. V prípade viacerých skutkových tvrdení sa dôkaz pravdy stáva dôvodom vylučujúcim neoprávnenosť zásahu do cti vtedy, ak sa vzťahuje na všetky tvrdenia difamujúcej povahy.

Súd po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že navrhovateľ ako vydavateľ periodickej tlače - denníka Plus 1 deň, týždenníka Plus 7 dní a prevádzkovateľ internetového portálu ww.pluska.sk zasiahol do občianskej cti a dôstojnosti navrhovateľa zverejnením difamujúcich skutkových tvrdení v článkoch, publikovaných v uvedených médiach.

Dňa 23.8.2013 odporca zverejnil na svojom internetovom portáli článok nazvaný „Exšéfa nitrianskej prokuratúry pre podplácanie zadržali a následne prepustili“, v ktorom sa uvádza, že „Redakcia tieto nahrávky získala. Je na nich zachytené dojednávanie jednotlivými aktérmi kauzy. Na ďalšej časti záznamov zo začiatku tohto roka osoba vystupujúca ako prokurátor Jozef T. chce od svedka kauzy získať nahrávky“. Z predloženého prepisu nahrávok mal súd za preukázané, že osoba navrhovateľa na nahrávkach vôbec nefiguruje, vystupuje na nich len osoba oslovovaná ako „ pán doktor alebo doktor“, teda odporca nesprávne spojil uvedené označenie s osobou navrhovateľa, aj keď s označením „osoba vystupujúca ako prokurátor Y. T.“, čím vytvoril u čitateľa dojem, že sa jedná o osobu navrhovateľa, a teda poskytol čitateľskej verejnosti nepravdivú informáciu.

Dňa 24.8.2013 odporca zverejnil na internetovom portáli www.pluska.sk <http://www.pluska.sk> článok s názvom „Expertíza ukázala zhodu hlasu: Exšéfa nitrianskej prokuratúry obvinili z korupcie“, v ktorom sa o.i. uvádza: „Obvinený je na základe nahrávok, v ktorých komunikuje osoba s hlasom podobným exprokurátorovi T.. Expertíza ukázala, že ide o hlasovú zhodu, teraz sa čaká na znalecký posudok. Ide o úplatok najmenej vo výške 40-tisíc eur“. Dňa 26.8.2013 na svojom internetovom portáli odporca zverejnil článok nazvaný „W. T.: Exprokurátor zmizol, v kauze sa objavilo meno topoľčianskeho podnikateľa“, v ktorom sa o.i. uvádza „Minulý týždeň prenikli na verejnosť nahrávky z rokov 2008-2009, kde má figurovať bývalý šéf nitrianskej prokuratúry Y. T.“. V záveroch predbežného vyjadrenia k skúmaniu v rámci znaleckého posudku č.p. 2/2013 znalecká organizácia konštatuje, že vykonané skúmanie pozitívne identifikovalo Y. W. ako osobu označenú v sporných nahrávkach, avšak v prípade porovnávania osoby oslovovanej „pán doktor“ identifikáciu znalec neurčil, keď poukázal na problematickosť skúmania z dôvodu odlišností rečových atribútov. Zároveň bolo konštatované, že nemožno vylúčiť, že nahrávky boli vyhotovené podľa dopredu naplánovaného scenára s iným hovoriacim, ako je deklarované. Na základe uvedeného v tituloch aj textoch predmetných článkov odporca jednoznačne uviedol nepravdivú informáciu o zhode hlasu v súvislosti s exšéfom nitrianskej prokuratúry, ktorú predbežné skúmanie nijakým spôsobom nepotvrdilo, naopak v prípade osoby vystupujúcej na nahrávkach ako „pán doktor“ boli vyjadrené pochybnosti o takejto zhode. V rovnakom kontexte tiež za nepravdivú informáciu súd vyhodnotil, že na nahrávkach má figurovať bývalý šéf nitrianskej prokuratúry, keďže na nahrávkach vôbec nefiguruje meno a priezvisko navrhovateľa.

V týždenníku Plus 7 dní č. 40 z 3.10.2013 odporca uverejnil článok s názvom „Hádanka“, ktorého prvý odsek znie: „Muži z národnej kriminálnej agentúry lietali ako špinavá bielizeň. Do pozoru ich postavila streľba na korunného svedka Y. W.. Muža, ktorý sa roky pohyboval v podsvetí, aby napokon svedčil proti exprokurátorovi Y. T., P. T., O. K. či W. T.. Zvučným menám v slovenskom podsvetí.“ Uvedenie mena navrhovateľa s menami osôb pohybujúcich sa v slovenskom podsvetí v predmetnom článku pre bežného čitateľa podľa záverov súdu nepochybne vyvoláva dojem, že všetky menované osoby a ich činnosť spolu súvisia, čo je tvrdenie nepravdivé, keďže navrhovateľ v čase vykonávania prokurátorskej praxe predstavoval zástupcu štátu v protispoločenskej činnosti práve proti osobám podozrivým zo spáchania trestnej činnosti. Odporca týmto tvrdením zasiahol najmä do profesionálnej cti navrhovateľa, ktorý takmer 40 rokov pracoval ako prokurátor a podľa svedeckých výpovedí bývalých kolegov mal povesť spravodlivého, čestného, poctivého a neúplatného človeka, svojou zásadovosťou

bol príkladom a vzorom pre mladších spolupracovníkov. Nemožno preto prijať vysvetlenie autora článku, že meno navrhovateľ ako krajského prokurátora bolo zvučné v trestnom konaní, teda aj v podsvetí. Rovnako sa nemožno stotožniť s tým, že celé meno a priezvisko navrhovateľa, vrátane pracovného zaradenia, v článku uviedol, lebo navrhovateľ bol verejne činnou osobou. Navrhovateľa autor článkov spojil s odcudzovanou činnosťou, resp. osobami takúto činnosť vykonávajúcimi, čím došlo k zásahu do práva na česť a dôstojnosť navrhovateľa a jeho vážnosť v spoločnosti, predovšetkým v právnickom prostredí, v ktorom sa celý život profesionálne realizoval. Zverejnené informácie čitateľská verejnosť mohla vnímať skreslene, mohla spájať osobu navrhovateľa s osobami zo slovenského podsvetia. Podľa právneho názoru Najvyššieho súdu ČR „zverejnenie /vedomé alebo nevedomé/ nepravdivých informácií o fyzickej osobe treba v zásade vždy považovať za neoprávnený zásah do osobnostných práv, a to aj v prípade, ak príslušná informácia nebude mať výslovne difamačný charakter. Podstatné je to, že takýmto spôsobom sa o konkrétnej osobe vysloví nepravda, na základe ktorej tretie osoby môžu túto fyzickú osobu posudzovať skreslene“ /rozsudok NS ČR sp.zn. 30 Cdo 923/2004 zo dňa 19.11.2004/.

V neposlednom rade odporca zasiahol do osobnostných práv navrhovateľ tým, že uvádzal vo všetkých napadnutých článkoch jeho identifikačné údaje, meno a priezvisko, podľa ktorých čitatelia osobu navrhovateľa nepochybne spoznali. Voči navrhovateľovi bolo začaté trestné stíhanie a následne vznesené obvinenie, trestné stíhanie bolo uznesením právoplatným dňa 28.11.2013 zastavené z dôvodu, že bolo nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa trestné stíhanie viedlo. Treba poukázať na to, že žiadne štádium trestného stíhania, ktoré nebolo právoplatne skončené, neodôvodňuje informácie obsahujúce meno osoby, resp. také identifikačné údaje o tejto osobe, na základe ktorých je ju možné spoznať, pokiaľ nedôjde k právoplatnému rozhodnutiu o vine tejto osoby /právny názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 4Co 47/2011/.

Navrhovateľ ako bývalá verejne činná osoba musí znášať prípadný zvýšený záujem médií o svoju osobu podstatne viac ako bežní občania, na druhej strane médiá pri informovaní verejnosti musia postupovať objektívne a pravdivo, zvlášť v prípade publikovania informácií, keď konkrétna osoba je podozrivá z trestnej činnosti. Verejnosť má nepochybne právo na takého informácie, ak sú to informácie pravdivé, nie informácie vyvolávajúce v očiach čitateľskej verejnosti skreslený obraz o fyzickej osoby, v prípade ak sa jedná o bývalého prokurátora takéto tvrdenia zasahujú negatívne aj do verejnej mienky o výkone prokurátorskej funkcie všeobecne. Odporca nerešpektoval prezumpciu neviny, v napadnutých článkoch uviedol celé meno a priezvisko navrhovateľa, vrátane informácie, že sa jedná o exšéfa nitrianskej prokuratúry.

V demokratickej spoločnosti má sloboda prejavu nezastupiteľný význam, spočívajúci v šírení informácií a myšlienok o otázkach verejného záujmu, uvedená úloha médií sa spája s právom verejnosti informácie a myšlienky prijímať. Súd uznáva významnú úlohu prináležiacu tlači, avšak považuje za nevyhnutné zdôrazniť, že novinári v princípe nemôžu byť zbavení, prostredníctvom práva poskytovať informácie, povinnosti rešpektovať ďalšie práva zaručené ústavou, vrátane práv osobnostných. Sloboda prejavu nesmie byť zneužívaná na očierňovanie verejne činných osôb, zverejňovaním nepravdivých skutkových tvrdení nastáva zásah do osobnej cti, v prípade navrhovateľa je to zásah markantný, nakoľko verejnosť mimoriadne citlivo vníma a následne posudzuje predstaviteľov prokuratúry ako zástancov práva. Odporca zverejnením nepravdivých informácií poškodil profesionálne meno navrhovateľa, osobnosti vykonávajúcej svoju profesiu čestne, svedomito a zodpovedne.

Všetky napadnuté výroky, publikované v periodiku odporcu ako vydavateľa a prevádzkovateľa internetového portálu, súd vyhodnotil ako skutkové tvrdenia nepravdivé, spôsobilé zasiahnuť do cti navrhovateľa, predovšetkým spojenie mena navrhovateľa s menami osôb zo slovenského podsvetia v článku zverejnenom v týždenníku Plus 7 dní č. 40. Vzhľadom k zásade objektívnej zodpovednosti, na ktorej je založená osobnostno-právna ochrana fyzickej osoby, nemôže byť neoprávnenosť zásahu vylúčená len preto, že ten, kto difamujúcimi skutkovými tvrdeniami zasiahol, konal v dobrej viere, že uvedené tvrdenia sú pravdivé, odporca je preto plne zodpovedný a nesúci následky za zverejnenie nepresných a zavádzajúcich skutočností, domnievajúc sa, že ide o tvrdenia pravdivé. Záujmom spravodajstva o problémoch spoločnosti tlačovou formou nemožno ospravedlniť zásah do cti a ľudskej dôstojnosti. Podľa použitých výrazov a formulácií, podľa celkového dojmu čitateľa po prečítaní článkov, prihliadajúc na okolnosti začatia a následného zastavenia trestného stíhania navrhovateľa, uvedenie identifikačných údajov navrhovateľa, nepravdivé uverejnené skutkové tvrdenia vážnym spôsobom

zasiahli do občianskej cti a ľudskej dôstojnosti navrhovateľa, ktorý sa právom domáhal primeraného zadosťučinenia vo forme zverejnenia ospravedlnenia v týždenníku Plus 7 dní.

Podľa §13 ods. 2 OZ pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods.1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa §13 ods. 3 OZ výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Občiansky zákonník umožňuje, aby v prípade, pokiaľ by nebolo postačujúce zadosťučinenie - satisfakcia odstránenia následkov neoprávnených zásahov ospravedlnením, najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku peňažnej náhrady súd určí s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, kritéria sú vecou voľného sudcovského uváženia, s prihliadnutím na všetky detaily a okolnosti, za ktorých ku neoprávnenému zásahu došlo.

Pri rozhodovaní o náhrade nemajetkovej ujmy musí mať súd preukázané, že existujú okolnosti preukazujúce, že v konkrétnom prípade nestačí zadosťučinenie podľa §13 ods. 1 OZ, najmä z hľadiska intenzity, trvania a rozsahu nepriaznivých následkov vzniknutých žalobcovi vzhľadom na jeho postavenie v rodine a spoločnosti. Podmienky pre vznik práva na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch sú splnené v prípade neoprávneného zásahu do osobnostných práv, kedy sa nejaví dostačujúce zadosťučinenie podľa §13 ods. 1 OZ.

Denník Plus 1 deň a týždenník Plus 7 dní majú vysokú predajnosť nákladu a pôsobia na mienkotvorbu verejnosti podstatným spôsobom, oslovujú množstvo ľudí, ktorí podané informácie prijímajú ako dôveryhodné a pravdivé, patria k médiám so širokou publicitou a odozvou medzi verejnosťou, týždenník Plus 7 dní je najčítanejším týždenníkom na Slovensku. Negatívne dopady zverejnených tvrdení predstavovali značnú intenzitu z hľadiska množstva článkoch a dĺžky trvania obdobia, počas ktorého boli zverejňované, záporným spôsobom ovplyvnili navrhovateľa ako osobu, jeho blízkych príbuzných, bývalých spolupracovníkov, priateľov. Samotný navrhovateľ v dôsledku zverejnenia článkov sa utiahol zo spoločenského života, stratil záujem o komunikáciu s ľuďmi, negatívny vplyv sa prejavil aj na jeho psychike, uzatvorením sa do svojho vnútra najbližšie okolie vnímalo navrhovateľa ako človeka v strese, so stratou predchádzajúcej ľudskej srdečnosti.

Nepravdivé skutkové tvrdenia vykresľujúce navrhovateľa ako prokurátora spojeného s trestnou činnosťou, odporca zverejnil vo viacerých článkoch svojich periodík, články vplývali na množstvo oslovených čitateľov na celom území Slovenska, spôsobili značnú mieru zníženia dôstojnosti a vážnosti osoby navrhovateľa v spoločnosti, súd preto dospel k záveru, že na nápravu vzniknutého stavu nemôže postačovať len ospravedlnenie ako morálna satisfakcia. Vzhľadom na intenzitu zásahu, časové trvanie a celoslovenský rozsah zásahu, navrhovateľ právom požaduje priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch. Predmetné články zverejnenými nepravdivými tvrdeniami závažne napadli navrhovateľa ako bývalého prokurátora, narušili jeho občiansku česť, dôstojnosť a dobré meno, budované počas celej pracovnej kariéry. Priznaná výška nemajetkovej ujmy musí citeľným spôsobom zasiahnuť tlačové médium, ktoré zverejnením článkov porušilo princípy novinárskej etiky a vážnym spôsobom narušilo vzťahy navrhovateľa s bývalými kolegami, priateľmi. Skutočnosť, že o trestnom stíhaní navrhovateľa informovali verejnosť aj iné médiá nezbavuje odporcu zodpovednosti za zverejnené informácie.

Pri posudzovaní oprávnenosti požadovanej výšky nemajetkovej ujmy súd vychádzal z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej najvyššia nemajetková ujma prináleží ochrane práva na život, uvedený súd priznal napr. v predmete sťažnosti použitia neprimeranej sily pri zadržaní, ktoré spôsobilo smrteľné zranenia pri zatýkaní nemajetkovú ujmu vo výške 20.000,-€ /vo veci Wasilewska and Kulacka proti Poľsku/, v prípade zabitia štyroch rodinných príslušníkov počas bezpečnostných operácií nemajetkovú ujmu v celkovej výške 120.000,-€ /vo veci Abuyeva a ďalší proti Rusku/, v prípade smrti počas policajného zadržania nemajetkovú ujmu vo výške 45.000,-€ /vo veci T. proti U./. Je pravdou, že zásah do osobnostných práv prostredníctvom tlače má širokú publicitu, avšak ani zníženie dôstojnosti fyzickej osoby v značnej miere nemôže zakladať právo na priznanie vyššej nemajetkovej ujmy ako pri zásahu do práva na život so smrteľnými následkami. Na základe uvedeného sa výška nemajetkovej ujmy

uplatnená žalobou, zdala súdu neprimerane vysoká a nadnesená, za adekvátnu nemajetkovú ujmu súd vyhodnotil čiastku 5.000,-€, plne zodpovedajúcu finančnej satisfakcii za porušenie osobnostných práv navrhovateľa.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. §142 ods. 2 O.s.p.. Navrhovateľ mal vo veci úspech v časti žalovaného nároku o priznanie ospravedlnenia, v časti požadovanej nemajetkovej ujmy z hľadiska priznanej výšky nemajetkovej ujmy mal úspech nepatrný, celkovo teda možno hovoriť o úspechu čiastočnom, v prípade ktorého súd vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, v dvoch písomných vyhotoveniach, na podpísanom súde. V odvolaní sa má okrem všeobecných náležitostí podľa § 42 ods. 3 O.s.p. uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu ho napáda, v čom rozhodnutie súdu alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
- v konaní došlo k vadám uvedeným v §221 ods. 1,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§205a/,
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O. s. p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak
a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Odvolanie podlieha poplatkovej povinnosti v rovnakej výške ako za podaný návrh.